

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Президент Закладу вищої освіти
«Університет Короля Данила»,
доктор юридичних наук, професор
А.І. Луцький
2025 р.

ВИСНОВОК

Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила» про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Балагури Тараса Володимировича на тему «Правові засоби забезпечення соціальної справедливості», підготовлену на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань «Право» за спеціальністю 081 Право; тема затверджена Вченою радою Університету Короля Данила 28 жовтня 2021 р., протокол № 3.

Правові підстави видачі висновку:

На підставі заяви аспіранта Балагури Тараса Володимировича (далі – здобувач), який виконав акредитовану освітньо-наукову програму та підготував дисертацію на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право в Закладі вищої освіти “Університет Короля Данила” (далі – Університет), про отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації, а також поданої дисертації, копій наукових публікацій, довідки про виконання освітньо-наукової програми та висновку наукового керівника, відповідно до пункту 26 Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2023 р. № 502), структурним підрозділом Університету, що виконує освітньо-наукову програму за спеціальністю 081 Право та здійснив підготовку здобувача – кафедрою права та публічного управління (далі – кафедра), з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації 24.02.2025 було проведено засідання, на якому відбулася публічна презентація здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення.

Витяг
з протоколу засідання кафедри права та публічного управління
Університету від 24.02.2025, на якому відбулася публічна презентація
здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення

Присутні:

Пташник Олександра Іванівна – кандидат соціологічних наук, доцент, завідувач кафедри (головуюча на засіданні кафедри);

Луцький Мирослав Іванович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Криховецький Іван Зеновійович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Зварич Роман Васильович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Луцький Андрій Іванович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Короєд Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Луцький Роман Петрович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри (науковий керівник);

Андрухів Олег Ігорович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри;

Ходак Світлана Михайлівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри;

Огерук Ігор Степанович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри;

Жукевич Ігор Васильович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри

Репецький Сергій Петрович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри.

Порядок денний: публічна презентація здобувачем Балагурою Т.В. наукових результатів дисертації на тему “Правові засоби забезпечення соціальної справедливості” на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Слухали: здобувача Балагуру Т.В. про результати виконаного ним дисертаційного дослідження. У своїй доповіді аспірант чітко обґрунтував наукову та практичну актуальність обраної теми, визначив мету, ключові задачі, об’єкт, предмет і методи дослідження. Доповідач детально описав структуру роботи та основні її положення, розкрив новизну, теоретичне та практичне значення представленої дисертації. Здобувач акцентував увагу на наступних моментах свого дослідження.

Дисертація зосереджена на обґрунтуванні поняття соціальної справедливості через правові механізми її впровадження, із урахуванням новітніх підходів, зокрема цифрових технологій та аналізу даних.

Тема соціальної справедливості залишається складним і багатограним об’єктом для дослідження, оскільки вона охоплює політичну, правову, моральну, економічну та інші сфери суспільного життя. Особливо важливу роль

відіграє соціальна справедливість, яка сприяє забезпеченню рівних можливостей, захисту гідності людини та підтримці суспільного порядку. У контексті сучасних викликів в Україні, спричинених соціально-економічними кризами та порушенням основних прав, питання розробки ефективних правових механізмів набуває особливої актуальності. Необхідність реформування державних інституцій, зокрема у сфері соціального захисту, вимагає нових теоретико-правових підходів для підтримки найбільш уразливих верств населення. Впровадження цих змін сприятиме зміцненню демократичних інституцій, розвитку правової системи та підвищенню довіри громадян до державної влади.

Дослідження виконане відповідно до плану науково-дослідних робіт кафедри права Закладу вищої освіти “Університет Короля Данила” за напрямками “Трансформація правової системи України в умовах розвитку правових систем сучасності (теоретико-правовий та історико-правовий аспекти)” (державний реєстраційний номер 0116U002342) та “Закономірності розвитку і функціонування правової держави” (державний реєстраційний номер 0111U006673).

Метою роботи є теоретичне обґрунтування ролі правової культури у формуванні заохочувально-правової політики, а також розробка рекомендацій щодо вдосконалення правових стимулів для зміцнення демократичних інститутів, формування соціально відповідальної поведінки громадян і підвищення рівня ефективності правового регулювання.

Об’єктом дослідження є соціальна справедливість як суспільне явище та механізм правового регулювання соціальних відносин.

Предметом дослідження є особливості застосування правових засобів для забезпечення соціальної справедливості в Україні.

Методологію дослідження становлять комплекс філософсько-світоглядних, загальнонаукових та спеціально-юридичних підходів, а також формально-логічний, історико-правовий, системного аналізу, функціональний, порівняльно-правовий, соціологічний метод, метод прогнозування та метод узагальнення.

Практичне значення полягає в тому, що сформульовані в дослідженні положення, висновки та авторські пропозиції можуть бути використані для подальших фундаментальних, теоретичних і прикладних досліджень, присвячених правовим механізмам забезпечення соціальної справедливості в Україні. Отримані напрацювання можуть бути корисними для вдосконалення законодавства у сфері соціального захисту, розвитку державної політики щодо підтримки вразливих верств населення, а також у практичній діяльності органів державної влади, судових інстанцій, правозахисних організацій та закладів правової освіти. Окрім того, результати дослідження можуть бути впроваджені у науково-педагогічну діяльність у галузі права, історії, політології та соціології. Матеріали дисертації використовуються: в навчальному процесі Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила» при викладанні курсів «Теорія держави і права», «Актуальні проблеми теорії держави і права» (акт впровадження від 02.09.2024); науково-дослідній та експертно-аналітичній роботі Науково-дослідного інституту імені академіка УАН І.М. Луцького при виконанні

наукових програм розвитку Університету Короля Данила, Прикарпатського регіону та України відповідно до плану проведення наукових досліджень, при підготовці науково-практичних експертних висновків, зауважень і пропозицій до законопроектів в зазначеній сфері (довідка про впровадження від 03.09.2024). Наукова новизна одержаних результатів полягає в застосуванні комплексного міждисциплінарного підходу до вивчення чинного законодавства України щодо соціальної справедливості, який вперше інтегрує оцінку впливу сучасних цифрових технологій та міжнародних стандартів на ефективність правозастосування. Дослідження дозволяє не лише систематизувати існуючі нормативні акти, але й виявити критичні недоліки в їх імплементації, розробити рекомендації щодо адаптації законодавства до сучасних соціально-економічних викликів та сприяти формуванню більш стійкого правового середовища для забезпечення соціальної справедливості в Україні.

У дисертації надано ряд нових концептуальних положень, висновків і рекомендацій, що мають важливе теоретичне та практичне значення. Зокрема, розроблено правові засоби оцінки та забезпечення соціальної справедливості, що враховують характер сучасного українського суспільства. Запропоновано емпіричний інструментарій для аналізу ефективності правових механізмів у сфері соціального захисту, рівного доступу до правосуддя та забезпечення прав людини. Запропоновано когнітивно-правовий підхід, що розглядає соціальну справедливість як розумову категорію, яка виконує регулюючу функцію у співвідношенні зусиль і винагород, порушень і покарань. У такому контексті справедливість виступає не лише як об'єктивний правовий принцип, а й як ментальна конструкція, що формується в суспільній свідомості та впливає на правове регулювання. Основна ідея цього підходу полягає в тому, що сприйняття справедливості залежить від когнітивних процесів – того, як людина та суспільство оцінюють баланс між заслугами та відповідальністю, між дотриманням правил і їх порушенням. Розроблено новий підхід до адаптації правових норм, який поєднує цифрові технології та аналіз сучасних практик задля посилення соціальної справедливості і стабільності держави. Доведено, що інтеграція сучасних технологій і знань у правове регулювання підвищує прозорість законодавчого процесу та ефективність правового контролю, що сприяє створенню більш інклюзивного і справедливого суспільства, яке динамічно реагує на потреби громадян. Такий синтез традиційних принципів правового регулювання з інноваційними технологічними рішеннями відкриває нові перспективи для розробки ефективних механізмів захисту прав і свобод, що сприяє підвищенню рівня соціальної справедливості та забезпечує стабільність у суспільстві. Проведено аналіз ефективності реалізації нормативно-правових актів та виявлено ключові недоліки чинної правової політики, що впливають на забезпечення соціальної справедливості. Як правовий механізм удосконалення правової культури пропонується ухвалення Закону «Про правову освіту», який запроваджує єдину систему правового виховання на всіх рівнях освіти. Основними науковими результатами роботи є такі положення:

1. Еволюція поняття соціальної справедливості в правовій думці відображає зміни в суспільних уявленнях про рівність, право та мораль. У первісному суспільстві справедливість ґрунтувалася на дотриманні звичаїв і покаранні за їх

порушення. В античний період вона набула юридичного змісту, а в Давньому Римі сформувалася концепція «*aequum et bonum*» (справедливе та добре). У середньовіччі домінував теологічний підхід, де справедливість визначалася релігійними нормами. В епоху Нового часу Руссо та Гоббс розвивали ідею суспільного договору, тоді як Кант і Гегель пов'язували справедливість із моральним обов'язком і правовими нормами. У XIX–XX століттях сформувалися соціально-правові концепції, а справедливість почали розглядати через призму економічних і соціальних прав, водночас зазнавали критики класичні ліберальні теорії. У сучасну епоху суттєвий вплив на розуміння соціальної справедливості мали ідеї Джона Ролза, який розглядав її як основу суспільного устрою, та Ганса Кельзена, який трактував її як етичну категорію. Таким чином, соціальна справедливість еволюціонувала від традиційного уявлення до фундаментального принципу правової системи.

2. Аналіз основних теоретичних підходів до трактування соціальної справедливості в сучасній юридичній науці дав змогу автору виокремити ключові особливості кожного з них. Сьогодні соціальна справедливість розглядається через різні концептуальні підходи, які поєднують правові, моральні та соціально-економічні аспекти. Зокрема, відзначає дослідник, – натуралістичний (природно-правовий) підхід ґрунтується на ідеї невідчужуваних прав людини, що існують незалежно від держави, та орієнтується на рівність можливостей і свободу особистості (Г. Гроцій, Дж. Локк, Ж.-Ж. Руссо). Позитивістський підхід розглядає справедливість як категорію, що визначається чинним законодавством, наголошуючи на її правовій визначеності (Г. Кельзен). Ліберальний (індивідуалістичний) підхід, представлений Дж. Ролзом, підкреслює баланс між рівністю можливостей та соціальними гарантіями через механізми перерозподілу ресурсів. Комунітаристський (соціально-орієнтований) підхід (А. Макінтайр, М. Сандел) акцентує увагу на пріоритеті суспільних інтересів, рівному доступі до соціальних благ і підтримці вразливих груп. Марксистський (соціалістичний) підхід робить акцент на перерозподілі матеріальних ресурсів, ліквідації класових відмінностей і забезпеченні соціально-економічної рівності (К. Маркс, Ф. Енгельс). Функціональний підхід аналізує ефективність правових механізмів у досягненні соціальної справедливості, особливо в аспектах рівності, соціального захисту та доступу до правосуддя. Важливим аспектом дослідження є пропозиція розглядати соціальну справедливість як когнітивну категорію, що виконує регулюючу функцію у балансуванні зусиль і винагород, а також порушень і покарань. У такому підході справедливість постає не лише як об'єктивний правовий принцип, а й як ментальна конструкція, що формується в суспільній свідомості та впливає на правове регулювання. Когнітивно-правовий підхід інтегрує юридичні та психологічні аспекти соціальної справедливості, трактуючи її не тільки як правову, а й як соціально-психологічну категорію, що динамічно змінюється під впливом суспільних умов.

3. В дисертації правова культура розглядається крізь призму чотирьох основних підходів. Антропологічний підхід визначає її як сукупність елементів правового життя, що формують суспільну поведінку. Соціологічний підхід аналізує правову культуру на рівні як окремої особистості, так і суспільства загалом,

розглядаючи її як показник правового розвитку. Філософський підхід пов'язує правову культуру з духовними та моральними цінностями, що впливають на формування правової свідомості громадян. Інформаційно-семіотичний підхід трактує правову культуру як систему правових знань, що накопичуються, зберігаються та передаються через різні інформаційні та знакові системи. У межах соціологічного підходу в роботі обґрунтовується взаємозв'язок правової культури з реалізацією принципів соціальної справедливості, підкреслюючи її значення у формуванні правосвідомості громадян, їхньої правової відповідальності та здатності відстоювати свої права. Аналізуючи правову культуру як на індивідуальному, так і на суспільному рівнях, автор визначає її як показник правового розвитку, що забезпечує ефективність соціального захисту, рівний доступ до правосуддя та баланс між правами й обов'язками громадян. Високий рівень правової культури є фундаментальним чинником для формування суспільного усвідомлення необхідності соціальної справедливості та її реалізації через державну політику й правові механізми. При цьому правова культура не може розглядатися ізольовано від загального розуміння культури та права, оскільки вона сприяє соціальній адаптації громадян і їхній активній участі у правовому житті. Якщо культура відображає рівень цивілізованості суспільства, то право слугує механізмом підтримки цього рівня, забезпечуючи гармонійний баланс між державними інститутами та громадянським суспільством.

4. Аналізуючи взаємозв'язок правової політики та соціальної справедливості у контексті соціальних процесів, виокремлюються кілька ключових аспектів. По-перше, право як атрибут соціальної реальності відіграє важливу роль у формуванні справедливого суспільного порядку, проте його вплив значною мірою визначається рівнем правової культури. Оскільки правова політика спрямована на регулювання суспільних відносин, вона має спиратися на принципи справедливості, що виступають її фундаментальною основою. При цьому об'єктивність права полягає в його здатності встановлювати рівні можливості для всіх членів суспільства незалежно від їхнього соціального статусу. По-друге, концепт «право» безпосередньо пов'язаний із суб'єктивною оцінкою соціальної реальності, оскільки сприйняття справедливості залежить від моральних і правових орієнтацій громадян. Правова політика, що формується в демократичному суспільстві, має відповідати очікуванням громадян щодо справедливості, що забезпечується через ефективні механізми правового регулювання. Довіра суспільства до правової системи зростає, коли правові норми узгоджуються з морально-етичними принципами, відображаючи суспільні уявлення про справедливість. По-третє, правова політика є результатом колективного правотворчого процесу, що відображає узагальнені ціннісні орієнтації суспільства. Оскільки соціальна справедливість є одним із базових принципів сучасної правової держави, правова політика має бути спрямована на формування збалансованої системи прав та обов'язків, усунення правової нерівності та створення механізмів соціального захисту. Саме рівень правової культури визначає ефективність реалізації принципів соціальної справедливості, а правова політика виступає інструментом їхнього впровадження у соціальні процеси.

5. Основний акцент дослідження зроблено на аналізі норм права в контексті забезпечення соціальної справедливості. Зокрема, в роботі виокремлюється кілька ключових функцій правових норм. По-перше, вони встановлюють обов'язкові правила поведінки, що гарантують рівність громадян перед законом і підтримання порядку (регулятивна функція). По-друге, вони інтегрують політичну, економічну та моральну сфери в єдину систему, а також забезпечують захист основних прав і свобод (гарантійна функція). Крім того, правові норми контролюють їхнє дотримання і застосовують санкції за порушення (контрольна функція), що дозволяє вирішувати соціальні конфлікти (функція вирішення конфліктів). Нарешті, вони стимулюють правомірну поведінку та забезпечують передбачуваність правових відносин, що зміцнює стабільність суспільства (стимулююча і прогностична функції).

Важливим аспектом дослідження є обґрунтування, що адаптаційна функція норм права відіграє ключову роль у забезпеченні їх постійної відповідності сучасним соціально-економічним та культурним умовам, що є необхідним для досягнення соціальної справедливості. Правова система, реагуючи на зміни в суспільстві, постійно коригує та переглядає свої норми з метою ефективного захисту прав і свобод громадян та забезпечення рівних можливостей для всіх. Цей підхід сприяє інтеграції новітніх технологій, знань та практик у законодавчу базу, що дозволяє вирішувати сучасні виклики та адаптувати правове регулювання до умов постійних змін. Таким чином стверджується, що гнучкість правових норм, зумовлена їх адаптаційною функцією, є важливим чинником підвищення соціальної справедливості та стабільності держави.

6. Аналіз заохочувальних норм у сучасних правових системах дав змогу виокремити їхню головну характеристику. Сучасні правові системи застосовують заохочувальні норми, форма яких визначається традиціями, культурними особливостями та історичним розвитком кожної країни. У континентальній системі ці норми реалізуються як матеріальні стимули (податкові пільги, субсидії, гранти) та як нематеріальні заходи (публічне визнання, нагородження), що сприяють розвитку правової культури і соціальної відповідальності. У системах загального права акцент робиться на судовій практиці та прецедентному праві, що стимулюють сумлінну поведінку через зниження санкцій для добросовісних суб'єктів. Встановлено, що країни з розвиненими соціальними гарантіями, зокрема скандинавські, використовують комплексний підхід, який поєднує економічні та моральні стимули, тоді як у країнах, що розвиваються, заохочувальні норми впроваджуються через законодавчі реформи та використання цифрових технологій для забезпечення прозорості. Таким чином, адаптація заохочувальних норм у різних правових системах є ключовою, оскільки дозволяє інтегрувати економічні, політичні та культурні аспекти, що сприяє впровадженню принципів соціальної справедливості та забезпеченню стабільності суспільства.

7. В роботі показано, що сучасні підходи до інтеграції правового виховання у навчальні програми та державну політику є ключовими для забезпечення соціальної справедливості. Відзначається, що міждисциплінарний підхід, який об'єднує правову, соціологічну, економічну та етичну освіту, сприяє всебічному осмисленню принципів справедливості. Використання цифрових технологій –

онлайн-курсів, інтерактивних платформ та відеоконференцій – забезпечує широкодоступність правової інформації і формує високий рівень правової свідомості. Також наголошується на важливості партнерства між державними органами, освітніми установами та неурядовими організаціями для впровадження практичних семінарів та тренінгів, що допомагають розвивати критичне мислення та здатність вирішувати соціальні конфлікти. Застосування кейс-стаді дає можливість студентам опанувати навички правової аргументації та аналізу реальних ситуацій, що в сукупності сприяє формуванню міцної правової культури. Тому, ці сучасні підходи створюють міцну основу для впровадження принципів соціальної справедливості, забезпечуючи довгострокову стабільність і розвиток суспільства.

8. Ключовим напрямом дослідження є проведення аналізу чинного законодавчого забезпечення соціальної справедливості, що дозволило оцінити ефективність реалізації нормативно-правових актів і виявити основні недоліки в діючій правовій політиці. За результатами аналізу встановлено, що існуюча нормативно-правова база має позитивні аспекти, зокрема загальне прийняття принципів рівності та захисту основних прав і свобод громадян. Однак виявлено низку суттєвих проблем: неповноту законодавства, відсутність ефективних механізмів контролю за його виконанням та недостатню інтеграцію правових норм із соціально-економічними заходами, що ускладнює практичну реалізацію принципів соціальної справедливості. Дані недоліки вимагають посилення контролю за дотриманням законодавства, удосконалення судових процедур і адаптації правового регулювання до сучасних викликів, що в кінцевому підсумку сприятиме зміцненню соціальної справедливості в суспільстві.

9. Порівняльний аналіз у роботі свідчить, що впровадження заохочувальних норм у правову практику супроводжується кількома проблемами та викликами. По-перше, існує недостатня інтеграція заохочувальних норм у загальну нормативно-правову базу, що призводить до їх несистематизованого застосування та обмеженої ефективності. По-друге, відсутність єдиних критеріїв оцінки сумлінності та правомірності дій ускладнює використання механізмів заохочення, таких як зниження санкцій для добросовісних суб'єктів. По-третє, культурні та соціальні особливості різних країн створюють додаткові перешкоди для імплементації міжнародних стандартів заохочувальних норм, що вимагає адаптації практик до конкретних умов. Нарешті, недостатній рівень цифровізації правових процесів знижує прозорість і оперативність застосування цих норм. Загалом, виклики пов'язані як із внутрішньою потребою гармонізації законодавства і правозастосовної практики, так і із зовнішніми впливами, що вимагають постійного вдосконалення правового регулювання для ефективного забезпечення соціальної справедливості. Обґрунтовано, що одним із сучасних методів удосконалення правового регулювання для забезпечення соціальної справедливості є створення інтегрованої цифрової платформи, побудованої на основі блокчейну та штучного інтелекту. Така система гарантує прозорість і незмінність даних, дозволяє оперативно виявляти порушення та забезпечує можливість громадянам через мобільний додаток повідомляти про проблеми. Інтеграція цієї платформи з державними базами сприяє синхронізації інформації

та спрощує процес реагування, що в результаті підвищує ефективність правозастосування і забезпечує стабільну прозорість правових процесів.

10. Для забезпечення основних прав людини та підвищення рівня соціальної справедливості в Україні пропонується комплексний підхід, який базується на використанні законодавчих і правових засобів. Серед ключових стратегій є: гармонізація національного законодавства з міжнародними стандартами, модернізація існуючих нормативних актів та розробка нових правових інструментів, спрямованих на забезпечення рівних можливостей для всіх громадян (пропозиція оновити Основи законодавства України про охорону здоров'я відповідно до міжнародних стандартів, що гарантують рівний доступ до медичних послуг. Це включає створення механізмів забезпечення допомоги для вразливих груп, зокрема осіб з обмеженими можливостями та мешканців віддалених регіонів, що сприятиме підвищенню соціальної справедливості). Також важливим є удосконалення механізмів контролю за дотриманням прав людини через впровадження цифрових технологій, зокрема інтегрованих платформ для моніторингу та оцінки правозастосовної практики, що дозволяють оперативно виявляти порушення та забезпечувати прозорість правових процесів (пропозиція створення національної цифрової платформи для моніторингу прав людини, інтегрованої з державними реєстрами та системами правозастосування. Платформа забезпечить прозорість, відстеження правових процедур і своєчасне виявлення порушень (затримання, умови утримання під вартою, тортури). Публічний доступ до даних і зручний інтерфейс для громадян, юристів і правозахисників дозволять оперативно реагувати та ініціювати необхідні юридичні заходи). Крім того, необхідно посилити партнерство між державними органами, судовими інституціями, академічними установами та громадським сектором для впровадження програм правового виховання і підвищення правової свідомості населення. Впровадження таких стратегій і рекомендацій сприятиме ефективному захисту основних прав людини, забезпеченню соціальної справедливості та стабільності в суспільстві.

Після закінчення доповіді здобувача, присутніми були поставлені наступні питання:

Запитання доктора юридичних наук, професора Луцького М.І.: Назвіть будь ласка особливості взаємодії правової культури з державними інститутами та громадянським суспільством.

Відповідь здобувача: Правова культура взаємодіє з державними інститутами через забезпечення верховенства права, прозорість управлінських рішень і підвищення ефективності правозастосування. Вона також формує громадянську правосвідомість, сприяє активній участі суспільства у державному управлінні та громадському контролі. Високий рівень правової культури зміцнює демократичні інститути, стимулює розвиток громадянського суспільства та забезпечує баланс між державним контролем і правами громадян.

Запитання доктора юридичних наук, професора Короєда С.О.: У межах підрозділу 2.1 Ви досліджуєте адаптаційну функцію. Яким чином дана функція правових норм сприяє забезпеченню соціальної справедливості в умовах сучасних соціально-економічних і культурних змін? Обґрунтуйте таке твердження.

Відповідь здобувача: Адаптаційна функція правових норм сприяє забезпеченню соціальної справедливості шляхом постійного коригування та оновлення законодавства відповідно до змін у соціально-економічних і культурних умовах. Вона дозволяє враховувати нові виклики, такі як технологічний прогрес, економічні кризи чи соціальні трансформації, забезпечуючи рівний захист прав і свобод усіх громадян. Завдяки цій гнучкості правова система залишається актуальною, забезпечує рівні можливості та ефективно вирішує новітні соціальні проблеми, що сприяє зміцненню стабільності суспільства.

Запитання доктора юридичних наук, професора Луцького А.І.: Обґрунтуйте будь ласка, як на Вашу думку, впливає рівень правової обізнаності громадян на реалізацію принципів соціальної справедливості?

Відповідь здобувача: Високий рівень правової обізнаності громадян сприяє усвідомленню своїх прав і обов'язків, забезпечує рівний доступ до правових ресурсів і зменшує випадки порушення законів, що є основою для реалізації принципів соціальної справедливості. Наприклад, обізнані виборці знають свої права, розуміють важливість голосування та вплив виборів на суспільний розвиток.

Запитання доктора юридичних наук, професора Зварича Р.В.: У роботі аналізуються механізми забезпечення соціальної справедливості. В чому полягає їхня особливість?

Відповідь здобувача: Особливість механізмів забезпечення соціальної справедливості полягає в тому, що вони спрямовані на рівний захист прав, доступ до ресурсів і можливостей, а також на підтримку вразливих груп для досягнення балансу між свободою, рівністю та справедливістю в суспільстві. Прикладом одного із таких механізмів є державні соціальні програми, які забезпечують фінансову підтримку малозабезпечених сімей. Вони гарантують рівний доступ до базових потреб, таких як освіта, медичне обслуговування та житло, сприяючи зменшенню соціальної нерівності та забезпеченню справедливості для всіх громадян.

Запитання доктора юридичних наук, професора Андрухів О.І.: Назвіть будь ласка основні перешкоди, що стримують імплементацію заохочувальних норм права у механізми забезпечення соціальної справедливості, і які стратегії можна застосувати для їх подолання?

Відповідь здобувача: Основними перешкодами для імплементації заохочувальних норм права є: недостатній рівень правосвідомості серед населення, відсутність ефективних механізмів контролю та невідповідність законодавчих актів соціальним реаліям. Для подолання цих проблем необхідно впроваджувати програми правового виховання, створювати нові інструменти громадського контролю, а також адаптувати законодавство до сучасних соціальних та економічних умов.

Після відповідей здобувача на запитання, слово для висновку було надано науковому керівнику – доктору юридичних наук, професору, професору кафедри Луцькому Роману Петровичу, який зазначив, що у процесі роботи над дисертацією автор продемонстрував глибокі знання з теорії та історії держави і права, спеціалізованих дисциплін, а також соціологія права та філософія права, основ міжнародного та європейського законодавства. Він виявив творчий підхід

і вільно володіє сучасними методами проведення наукових досліджень, що свідчить про високий науковий рівень та здатність до аналізу, систематизації і узагальнення як теоретичних, так і практичних матеріалів. Автор відзначається високою відповідальністю, професіоналізмом і сумлінним ставленням до роботи, при цьому всі зауваження наукового керівника Балагура Т.В. ретельно врахував та ефективно впровадив. Дисертант показав себе як вмілий науковець з високим рівнем аналітичного мислення, активний та досвідчений, який глибоко зацікавлений у подальшому вдосконаленні законодавства та правової системи України. Він демонструє ґрунтовне розуміння як теоретичних, так і практичних аспектів, постійно працюючи над удосконаленням правових механізмів і готовий внести значний вклад у розвиток правової сфери країни. Результати дослідження, викладені в дисертації, є надзвичайно актуальними та мають як теоретичну, так і практичну цінність. Отримані висновки підтверджують правильність вибраної методології, повне виконання поставлених завдань і досягнення мети дослідження. Опубліковані наукові праці містять основні положення і результати дослідження, а робота оформлена відповідно до встановлених вимог. За складом наукової новизни, рівнем обґрунтованості та достовірності одержаних результатів, їх теоретичною і практичною цінністю дисертація Балагури Тараса Володимировича на тему “Правові засоби забезпечення соціальної справедливості” відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, і тому заслуговує позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації. Здобувач виконав індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план, а його дисертація готова до захисту.

Далі слово було надано рецензентам:

Рецензент – Зварич Роман Васильович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри відмітив, що здобувач поставив перед собою мету здійснити всебічне теоретичне і практичне обґрунтування поняття соціальної справедливості через правові механізми її реалізації з урахуванням інноваційних підходів, таких як цифрові технології та аналітика даних. Аналіз роботи свідчить, що автор справився із поставленою метою. Структура дисертації є логічно побудованою, оскільки надала можливість здобувачеві системно розглянути ключові, дискусійні питання, що ввійшли до предмета дисертаційного дослідження та досягти поставлених завдань. Розділ перший присвячено теоретико-правовим засадам забезпечення соціальної справедливості. У розділі другому досліджуються правові засоби забезпечення соціальної справедливості з акцентом на їхню структуру та функції. Розділ третій зосереджений на аналізі практичних аспектів застосування правових засобів для забезпечення соціальної справедливості. Зокрема, присвячено аналізу реального впровадження правових інструментів у суспільстві, оцінці їхньої ефективності в умовах сучасних соціально-економічних викликів та визначенню конкретних проблем і перешкод у їх

реалізації. Аналіз змісту публікацій, основного тексту дисертації і узагальнювальних висновків переконує, що автором здійснено корисне для юридичної науки, навчальних потреб, практичної юридичної діяльності наукове дослідження. Таким чином, ознайомлення з дисертацією Балагури Т.В. на тему “Правові засоби забезпечення соціальної справедливості” дає підстави вважати, що дослідження відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, і тому заслуговує позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Рецензент – Андрухів Олег Ігорович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри відмітив, що у дисертаційному дослідженні Балагури Т.В. на високому рівні проведений аналіз ефективності реалізації нормативно-правових актів та виявлено ключові недоліки чинної правової політики, що впливають на забезпечення соціальної справедливості. Як правовий механізм удосконалення правової культури пропонується ухвалення Закону «Про правову освіту», який запроваджує єдину систему правового виховання на всіх рівнях освіти. Цей закон визначає стандарти, методики та критерії формування правової свідомості, сприяючи розвитку демократичних інститутів і впровадженню сучасних цифрових технологій у навчальний процес. Оригінальність дисертації проявляється як у виборі підходу до аналізу досліджуваних проблем, так і в розробці запропонованих шляхів їх вирішення. Характеризуючи наукову новизну дослідження слід зазначити, що зміст дисертації дозволяє не лише систематизувати існуючі нормативні акти, але й виявити критичні недоліки в їх імплементації, розробити рекомендації щодо адаптації законодавства до сучасних соціально-економічних викликів та сприяти формуванню більш стійкого правового середовища для забезпечення соціальної справедливості в Україні. У результаті здійсненого дослідження сформульовано низку положень та висновків, запропонованих особисто здобувачем. Зокрема, запропоновано когнітивно-правовий підхід, що розглядає соціальну справедливість як розумову категорію, яка виконує регулюючу функцію у співвідношенні зусиль і винагород, порушень і покарань. У такому контексті справедливість виступає не лише як об’єктивний правовий принцип, а й як ментальна конструкція, що формується в суспільній свідомості та впливає на правове регулювання. Основна ідея цього підходу полягає в тому, що сприйняття справедливості залежить від когнітивних процесів – того, як людина та суспільство оцінюють баланс між заслугами та відповідальністю, між дотриманням правил і їх порушенням. З огляду на зазначене, робота може бути рекомендована для проведення її попередньої експертизи та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді. Автор підкреслює актуальність обраної теми дисертаційного дослідження. Представлені в роботі наукові положення, висновки та рекомендації повністю відповідають вимогам до такого виду досліджень. Їхня висока обґрунтованість і достовірність підтверджуються професійним вирішенням низки наукових завдань, що дозволило досягти поставленої мети, а

також логічно структурованою схемою, в якій кожен наступний розділ або підрозділ органічно пов'язаний із попереднім та його доповнює. Додатковою гарантією якості роботи є використання широкої джерельної бази та наявність значної кількості наукових публікацій за напрямом дослідження. У цілому дисертація Балагури Т.В. на тему “Правові засоби забезпечення соціальної справедливості” виконана на високому науковому рівні, є самостійним завершеним науковим дослідженням та відповідає вимогам, передбаченим Порядку присудження ступеня доктора філософії, і робота може бути рекомендована для проведення її попередньої експертизи та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, професор Луцький М.І. відзначив, що дисертантом вперше удосконалено наукове розширення концепції Національної стратегії правової освіти, що передбачає, насамперед, інтеграцію сучасних методологічних підходів до формування правової культури, адаптацію освітніх програм відповідно до європейських стандартів та використання цифрових технологій для підвищення доступності правових знань. Оновлена стратегія також включає створення системи безперервного правового навчання для різних соціальних груп: школярів, студентів, державних службовців, підприємців та громадських активістів. Це сприятиме формуванню правової компетентності населення та підвищенню рівня правосвідомості. Наукове значення результатів дослідження, визначається конкретним внеском дисертанта у розв'язання актуального наукового завдання щодо обґрунтування запровадження обов'язкових курсів правознавства у шкільну програму з використанням інтерактивних методик навчання. Запропонований підхід орієнтований на розвиток правової грамотності учнів, формування навичок критичного мислення та здатності застосовувати правові норми у практичних життєвих ситуаціях. Реалізація цієї ініціативи забезпечить ефективне засвоєння правових знань, що у перспективі сприятиме зміцненню правової культури суспільства та утвердженню принципів соціальної справедливості. Дисертація відповідає встановленим вимогам і може бути рекомендована до захисту.

Кандидат юридичних наук, доцент кафедри Ходак С.М. наголосила на тому, що матеріали дисертації свідчать про те, що аспірант приділив достатньо уваги приділяється обґрунтуванню значення правових засобів у забезпеченні соціальної справедливості в Україні. Дисертація Балагури Т.В. є цілком самостійним науковим дослідженням, яке за актуальністю, ступенем новизни й внеском у науку теорії держави та права та повністю відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії. Як результат, робота може бути рекомендована для проведення її попередньої експертизи та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді.

Узагальнюючи висловлені в процесі обговорення дисертації думки, головуєча фахового семінару, кандидат соціологічних наук, доцент, завідувачка кафедри Пташник О.І. наголосила на тому, що в дисертації сформульовано й обґрунтовано висновки та пропозиції, які можуть бути використані для подальших фундаментальних, теоретичних і прикладних досліджень, присвячених правовим механізмам забезпечення соціальної справедливості в

Україні. Голова також підкреслила, що здобувач усунув і врахував всі зауваження та побажання, що були висловлені в дисертації під час попередніх обговорень роботи на кафедрі. Дисертація готова до захисту.

Присутні на засіданні науковці одногосно запропонували: визнати дисертацію Балагури Т.В. завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють розв'язанню нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток науки теорії держави та права, і яка може бути рекомендована для захисту у спеціалізованій вченій раді.

Тому голова засідання запропонувала схвалити такий позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації:

ВИСНОВОК

щодо дисертації Балагури Тараса Володимировича на тему «Правові засоби забезпечення соціальної справедливості» на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань «Право» за спеціальністю 081 Право

Актуальність теми дисертації Балагури Т.В. обумовлена сучасними соціально-економічними викликами та зростаючими нерівностями в суспільстві. Ефективне правове регулювання є ключовим чинником для забезпечення рівних можливостей, захисту прав громадян і справедливого розподілу ресурсів. У контексті глобалізаційних процесів, інтеграції з міжнародними стандартами та зростання соціальних дисбалансів, розвиток правових механізмів, що сприяють соціальній справедливості, набуває особливого значення для стабільності та гармонійного розвитку держави. Дослідження цього напрямку сприятиме вдосконаленню державного управління, підвищенню громадянської активності та адаптації законодавства до сучасних вимог, що в цілому сприятиме становленню правової держави з високим рівнем довіри суспільства.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня, полягає в тому, що в дисертації проведено всебічне теоретичне і практичне обґрунтування поняття соціальної справедливості через правові механізми її реалізації з урахуванням інноваційних підходів, таких як цифрові технології та аналітика даних.

На основі проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень; *найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:*

– дисертантом розроблено правові засоби оцінки та забезпечення соціальної справедливості, що враховують характер сучасного українського суспільства. Запропоновано емпіричний інструментарій для аналізу ефективності правових механізмів у сфері соціального захисту, рівного доступу до правосуддя та забезпечення прав людини;

– автором запропоновано когнітивно-правовий підхід, що розглядає соціальну справедливість як розумову категорію, яка виконує регулюючу функцію у співвідношенні зусиль і винагород, порушень і покарань. У такому контексті справедливість виступає не лише як об'єктивний правовий принцип, а й як ментальна конструкція, що формується в суспільній свідомості та впливає на

правове регулювання. Основна ідея цього підходу полягає в тому, що сприйняття справедливості залежить від когнітивних процесів – того, як людина та суспільство оцінюють баланс між заслугами та відповідальністю, між дотриманням правил і їх порушенням;

– дисертантом розроблено новий підхід до адаптації правових норм, який поєднує цифрові технології та аналіз сучасних практик задля посилення соціальної справедливості і стабільності держави. Доведено, що інтеграція сучасних технологій і знань у правове регулювання підвищує прозорість законодавчого процесу та ефективність правового контролю, що сприяє створенню більш інклюзивного і справедливого суспільства, яке динамічно реагує на потреби громадян;

– автором проведено аналіз ефективності реалізації нормативно-правових актів та виявлено ключові недоліки чинної правової політики, що впливають на забезпечення соціальної справедливості. Як правовий механізм удосконалення правової культури пропонується ухвалення Закону «Про правову освіту», який запроваджує єдину систему правового виховання на всіх рівнях освіти. Цей закон визначає стандарти, методики та критерії формування правової свідомості, сприяючи розвитку демократичних інститутів і впровадженню сучасних цифрових технологій у навчальний процес;

– дисертантом удосконалено методологічні підходи, які передбачають комплексний аналіз взаємодії правових, соціальних та економічних чинників у забезпеченні соціальної справедливості. Зокрема, було поглиблено розуміння механізмів, що сприяють подоланню дискримінаційних практик у різних сферах суспільного життя, а також запропоновано інноваційні правові інструменти для усунення нерівностей;

– здобувачем удосконалено наукове розширення концепції Національної стратегії правової освіти, що передбачає, насамперед, інтеграцію сучасних методологічних підходів до формування правової культури, адаптацію освітніх програм відповідно до європейських стандартів та використання цифрових технологій для підвищення доступності правових знань;

– дисертантом удосконалено модель соціальної справедливості для України, яка враховує як національні морально-етичні норми, так і міжнародні стандарти прав людини, що дозволяє забезпечити гармонійний баланс між традиційними українськими суспільними цінностями та європейськими принципами рівності, недискримінації та інклюзивності;

– дисертантом запропоновано обґрунтування щодо запровадження обов'язкових курсів правознавства у шкільну програму з використанням інтерактивних методик навчання. Запропонований підхід орієнтований на розвиток правової грамотності учнів, формування навичок критичного мислення та здатності застосовувати правові норми у практичних життєвих ситуаціях;

– здобувачем запропонована концепція створення інтегрованої цифрової платформи, що об'єднує технології блокчейн та штучного інтелекту для моніторингу та контролю за дотриманням правових норм. Використання блокчейну гарантує прозорість та незмінність даних, тоді як штучний інтелект дозволяє аналізувати великі масиви інформації та оперативно виявляти правопорушення у правозастосовній практиці.

Значення наукових результатів для теорії і практики та рекомендації щодо використання. Сформульовані та обґрунтовані в роботі положення, висновки та пропозиції можуть бути використані для подальших фундаментальних, теоретичних і прикладних досліджень, присвячених правовим механізмам забезпечення соціальної справедливості в Україні. Отримані напрацювання можуть бути корисними для вдосконалення законодавства у сфері соціального захисту, розвитку державної політики щодо підтримки вразливих верств населення, а також у практичній діяльності органів державної влади, судових інстанцій, правозахисних організацій та закладів правової освіти.

Матеріали дисертації використовуються в навчальному процесі Університету Короля Данила при викладанні курсів «Теорія держави і права», «Актуальні проблеми теорії держави і права»; в науково-дослідній та експертно-аналітичній роботі Науково-дослідного інституту імені академіка УАН І.М. Луцького при виконанні наукових програм розвитку Університету Короля Данила, Прикарпатського регіону та України відповідно до плану проведення наукових досліджень, при підготовці науково-практичних експертних висновків, зауважень і пропозицій до законопроектів в зазначеній сфері.

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

- комплексним застосуванням набору методів наукового пізнання, який включає філософсько-світоглядні, загальнонаукові та спеціально-юридичні підходи;
- аргументованою науковою полемікою з іншими вченими в тексті дисертації;
- застосуванням знань суміжних наук (філософії права, політології, соціології права, логіки тощо);
- використанням норм чинного законодавства України, а також офіційних аналітичних і статистичних матеріалів, довідкових видань та юридичної публіцистики;
- послідовністю та логікою викладення матеріалу, його аргументованістю;
- відповідністю висновків роботи і отриманих результатів поставленим завданням та доведенням сформульованих пропозицій до рівня їх можливого використання у практиці;
- рівнем репрезентативності емпіричного матеріалу.

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана Балагурою Т.В. самостійно. Усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих досліджень дисертанта. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача або відповідної наукової полеміки.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки дисертації обговорювалися на засіданнях кафедри права та публічного управління Університету Короля Данила, де було виконано дисертацію, а також оприлюднені на двох наукових конференціях, а саме: Міжнародній науково-практичній конференції «Тенденції та перспективи розвитку юридичної науки сьогодні» (м. Київ, 16–17 квітня 2024 року); Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритетні напрями розвитку юридичної науки: вітчизняний та зарубіжний досвід» (м. Київ, 18–19 вересня 2024 року).

Публікації. Основні положення та результати дисертації повно висвітлені в 6 наукових публікаціях, з яких 4 статті опубліковані в наукових фахових виданнях України, та 2 тези доповідей, оприлюднених у збірниках матеріалів конференцій. Публікації відповідають вимогам пунктів 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Наукові результати в опублікованих наукових працях не повторюються. *Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:*

1. Балагура Т. В. Соціальна справедливість у правовій доктрині України: теоретичні та практичні аспекти. Держава та регіони. Серія: ПРАВО. 2024. № 3 (85). С. 200-204.
2. Балагура Т. В. Втілення принципу соціальної справедливості у сфері гендерної рівності: аналіз досвіду країн Європейського Союзу. Право та державне управління. 2024. № 3. С. 179-183.
3. Балагура Т. В. Механізми правового виховання в контексті забезпечення соціальної рівності та справедливості. Право і суспільство. 2024. № 5. С. 498-502.
4. Балагура Т. В. Правове регулювання і соціальна справедливість: співвідношення юридичних норм та етичних цінностей. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 10. С. 625-627. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-10/148>
5. Балагура Т. В. Принципи та концепції соціальної справедливості в Україні. Пріоритетні напрями розвитку юридичної науки: вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 18-19 вересня 2024 р. Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2024. С. 36-39.
6. Балагура Т. В. Правова грамотність та правова освіта населення, як основа для формування суспільства, заснованого на принципах соціальної справедливості. Тенденції та перспективи розвитку юридичної науки сьогодення: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 16-17 квітня 2024 р. Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2024. С. 40-42.

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. *Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності.* Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, та Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

Предмет дослідження визначений у межах науки теорії держави та права.

Дисертація є самостійною, цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати й наукові положення, що характеризуються єдністю змісту, вирішують конкретне наукове завдання і свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу.

Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідає встановленим вимогам.

Висновок:

1. Дисертація Балагури Тараса Володимировича на тему «Правові засоби забезпечення соціальної справедливості», яка підготовлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право, є кваліфікаційною науковою працею, виконаною здобувачем особисто, яка містить наукові положення, нові науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати проведених здобувачем досліджень, що мають істотне значення для знань в галузі права, а також свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку та характеризуються єдністю змісту.

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Балагури Тараса Володимировича на тему «Правові засоби забезпечення соціальної справедливості», яка підготовлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право, відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету

Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, та Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

3. Допустити здобувача Балагуру Тараса Володимировича до проходження процедури його атестації разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту його наукових досягнень у формі підготовленої ним дисертації на тему «Правові засоби забезпечення соціальної справедливості» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

Голосували “за” – 12 присутніх на засіданні кафедри докторів і кандидатів юридичних наук.

Головуюча на засіданні –
завідувачка кафедри права та
публічного управління
Університету Короля Данила,
кандидат соціологічних наук, доцент

О.І. ПТАШНИК